

Duhovna misel - 06. nov. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

32. nedelja med letom

Evangelij nam nudi čudovit Jezusov nauk o vstajenju mrtvih. Jezus pojasni, da ob vstajenju v onostranstvu »se ne bodo ne ženili ne m. Tudi umreti ne bodo več mogli; saj so enaki angelom in so Božji sinovi«. So sinovi vstajenja«.

Jezus nas vabi, naj pomislimo, da to zemeljsko stanje, v katerem živimo, ni edina razsežnost, ampak je še druga, ki ni več podvržena smrti, kjer se bo v polnosti razodelo, da smo Božji otroci. Ta preprosta in Jezusova beseda o življenju onstran smrti prinaša tolažbo in upanje, tako potrebujemo posebno v našem času, ki je tako bogat s spoznanjem in veseljem, a tako ubog z modrostjo o večnem življenju.

Kaj bo z našim življenjem po tem zemeljskem romanju? Bo šlo za pripadalo smrti?

Jezus odgovori, da življenje pripada Bogu, ki nas ljubi in tako skrbno nas, da svoje ime veže z našim: je "Bog Abrahamov, Bog Izakov in Jakobov. Bog ni Bog mrtvih, marveč živih, kajti njemu vsi živijo". Življenje obstaja, kjer so vezi, občestvo, bratstvo; in življenje je močnejše od smrti, kadar je zgrajeno na resničnih vezeh zvestobe. Nasprotno pa ni življenje, kjer ljudje hočejo pripadati samo sebi in živeti kakor otoki. V takšni situaciji prevlada smrt. To je sebičnost. Če živim samo zase, sejem smrt v sebi (papež Frančišek, 10. 11. 2019)

Ko srečaš Jezusa, pride spontano "**zahvala**", ker odkriješ, kar je za te pomembno v življenju: ne prejeti neke milosti, rešiti se neke sitnosti, osvoboditi Gospodarja življenja. Vrhunec poti vere je živeti in se zahvaliti. Lahko se vprašamo: ali mi, ki imamo vero, živimo svoje dneve kot otoki? Ali jo je treba prenašati? Ali ostanemo osredotočeni na same sebe v času življenja? Ali zaprosimo drugo milost, ali pa najdemo svojo radost v tem, da se zahvalimo? Ko se zahvalimo, se Oče gane in na nas izlije Svetega Duha. Zahvaliti se ni vprašanje lepega vedenja, ampak vprašanje vere. Sm

Tvit papeža Frančiška

Evangelij razloži, **kako naj pričakujemo smrt:** srečati z Bogom, tako da ljubimo, ker On je ljubezen (2022).

Na dan našega slovesa, bo presenečenje veselo, če sedaj da nas preseneča Božja navzočnost, ki nas čaka med ubogimi in ranjenimi v svetu. - Nel giorno del nostro congedo, la sorpresa sarà lieta se ci lasciamo sorprendere dalla presenza di Dio, che ci aspetta tra i poveri e i feriti del mondo (2. 11.).

Ljubiti kot Jezus, to je predvsem milost, za katero **moramo prositi.** »Jezus, ti, ki me ljubiš, nauči me ljubiti kot ljubiš ti. Jezus, mi odpuščaš, nauči me odpuščati kot odpuščaš ti. Pošlji mi svojega Duha ljubezni (4. 11.).

Svet ima prihodnost samo v bratstvu (4. 11.).